

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudců Michaely Bečkové a Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. M. Š.**, zast. Mgr. Miluši Pospíšilovou, advokátkou se sídlem Paprsková 1340/10, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **kpt. Bc. J. B.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2014, čj. MV-129838-2/KM-2014, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2017, čj. 8 A 197/2014-66, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce požádal Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy o tyto informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), o osobě kpt. Bc. J. B.: povaha a doba trvání jeho služebního poměru; doba, odkdy je služebně zařazen jako komisař skupiny vnitřní kontroly Obvodního ředitelství policie Praha 1; vystudovaná vysoká škola; řízení o kázeňském přestupku, pokud proti němu bylo vedeno; služební příjem v měsících leden až červenec 2014.

[2] Krajské ředitelství policie vyhovělo žalobci jen částečně, neboť mu odmítlo poskytnout informace o tom, jakou vysokou školu kpt. B. vystudoval a jaký služební příjem získal v měsících leden až červenec 2014. Proto žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný zamítl.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, které Městský soud v Praze vyhověl a zrušil rozhodnutí vydaná v obou stupních; současně nařídil krajskému ředitelství policie jako povinnému subjektu, aby do 15 dnů poskytlo žalobci dosud upírané informace. Podle městského soudu převážil veřejný zájem na poskytnutí informací o platových poměrech a vzdělání kpt. B.

[4] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, ve které požádal i o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že poskytnutí požadovaných informací je nevratné, a pokud by povinný subjekt musel dostát povinnosti stanovené městským soudem, nemohl by případný úspěch kasační stížnosti mít vliv na již jednou poskytnuté informace. Na přiznání odkladného účinku má zájem i osoba ve služebním poměru, které se týká žádost o informace. Stěžovatel také uvedl, že přiznání

odkladného účinku nebude v rozporu s dôležitým verejným zájmom. Naopak pred rozhodnutím o kasační stížnosti prevažuje u týchto informací zájem na ochraně soukromí před zájmem veřejnosti na informace.

[5] Žalobce ve svém vyjádření uvedl, že přiznání odkladného účinku je v rozporu s veřejným zájmem a dalším odkladem by se jeho právo na informace stalo jen vyprázdněným pojmem.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s dôležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě jsou tyto podmínky naplněny.

[7] NSS nejdříve posuzoval podmínku výrazného nepoměru v újmě na obou stranách sporu, tj. zda splnění povinností vyplývajících pro stěžovatele z napadeného rozsudku pro něj představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasného odložení tohoto rozsudku pro žalobce. Podstatu tvrzené újmy stěžovatel spatřuje v tom, že pokud by povinný subjekt informaci poskytl a NSS by napadený rozsudek městského soudu zrušil, nebylo by možné poskytnuté informace nijak získat zpět. NSS považuje tuto námitku za opodstatněnou. Předmětem řízení o kasační stížnosti je totiž otázka, zda povinný subjekt měl požadované informace poskytnout v režimu informačního zákona, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudil městský soud. Pokud by NSS vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatele, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil a tím zbavil povinný subjekt povinnosti poskytnout vyžádané informace, šlo by o úspěch ryze akademický, neboť informace by mezitím již byly poskytnuty. Naproti tomu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobce, neboť pokud NSS shledá, že kasační stížnost je nedůvodná, poskytnutí informací se z jeho pohledu pouze odloží na pozdější dobu.

[8] NSS dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zkoumal přitom, zda existuje dôležitý veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Je pravda, že obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, což potvrzuje i samotná skutečnost, že zákonodárce se rozhodl k jeho zachování přijmout obecně závaznou právní úpravu. V projednávané věci ovšem tento obecný veřejný zájem soupeří s jiným dôležitým veřejným zájmem, kterým je ochrana údajů o majetkových poměrech třetích osob, resp. ochrana dalších osobních údajů. Srovná-li NSS tyto dva veřejné zájmy, dospívá k závěru, že ochraně těchto údajů je nutno dát dočasně přednost právě s ohledem na nezvratné následky, které by nastaly v případě, kdyby NSS účinky napadeného rozsudku neodložil. Je-li ve věci samé tedy spor o to, zda stěžovatel má, či nemá informace poskytnout, je namístě chránit tyto údaje do doby, než NSS rozhodne ve věci samé.

pokračování

[9] NSS se neztotožnil s námitkami, které ve svém vyjádření k návrhu vznášel žalobce. Žalobce poukazoval na to, že žádost o informace podal již v roce 2014; plynutím času pak informace ztrácí význam a má už pro něj jen historickou, nikoli praktickou hodnotu a faktický přínos. Z ničeho však není zřejmé, v čem pro žalobce spočívá praktický užitek požadované informace a jaký veřejný zájem právě v této věci převažuje nad zájmem na (dočasné) ochraně osobních údajů.

[10] Soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu